

מת (ירושלים) 15353-10-25 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו עיד (עציר)

מ"ת (ירושלים) 15353-10-25 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו עיד שלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 15353-10-25

מדינת ישראל

נגד

מחמוד אבו עיד (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

[29.10.2025]

כבוד השופט אופיר טישלר

בשם המבקשת עו"ד נהלא גאני

בשם המשיב עו"ד עיסא מוחמדיה

החלטה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.
- עובדות כתב האישום בתמצית הן אלה: ביום 3.10.2025 נכנס המשיב, תושב האזור, לישראל שלא כדין. בשעה 7:00 בבוקר לערך הגיע לרחוב נהגי הפרדות בירושלים. המשיב התפרץ לרכב שחנה במקום בכך שניפץ את אחת משמשות הרכב, פתח את הרכב, נכנס לתוכו, הניע אותו ונסע מהמקום לכיוון מחסום חיזמא. המשיב עצר סמוך לעסק מסוג מכולת בכפר חיזמא, העמיד את הרכב ליד המכולת ונכנס כדי לקנות דבר מה. כוח משטרה שאיתר את הרכב הגנוב הגיע למקום, הבחין במשיב שיצא מהמכולת וקרא לעבר המשיב לעצור. המשיב לא שעה לקריאות השוטרים, פתח במנוסה אך בהמשך נתפס ונעצר.
- בין הצדדים נטושה מחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה. המחלוקת תחומה ומוגדרת, שכן ב"כ המשיב אינו חולק על כך שהמשיב הוא שנכנס למכולת בכפר חיזמא, אך הוא טוען כי אין ראיות הקושרות אותו לגניבת הרכב. דיון והכרעה
- בדיון שהתקיים בפניי שמעתי את טיעוני הצדדים וקיבלתי לעיוני את תיק החקירה. בתום העיון בחומר החקירה אני מוצא כי מסכת הראיות הלכאורית לחובת המשיב, אף שמדובר בראיות נסיבתיות, מגבשת את הדרישה הראייתית הנדרשת בשלב זה של ההליך.

5. האירוע המתואר בכתב האישום מורכב ממספר חוליות: אירוע גניבת הרכב עצמו; התחקות של המשטרה אחר הרכב הגנוב עד לכפר חיזמא, בסיוע חברת "איתוראן"; ההתרחשות בחנות המכולת בכפר חיזמא; ומעצר המשיב בתום מרדף בכפר חיזמא. אין ראיות המתעדות את רגע ההתפרצות לרכב, אולם כאמור אין מחלוקת כי גנב הרכב העמיד את הרכב ליד חנות מכולת בכפר חיזמא, וכן אין מחלוקת על כך שהמשיב הוא האדם שנצפה במצלמות האבטחה של חנות המכולת, ובהמשך ישיר לכך נעצר על ידי שוטרים בתום מרדף. לכן, המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשלב הגעת הרכב הגנוב לכפר חיזמא והעמדתו מחוץ לחנות המכולת. לטענת המבקשת מארג הראיות הנסיבתיות מוביל למסקנה האחת כי המשיב הוא שיצא המרכב ונכנס לחנות המכולת, בעוד שלטענת ב"כ המשיב, אין בראיות כדי לקשור את המשיב לרכב.

6. המסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה מבוססת על הממצאים הבאים:

(1) סרטון מצלמת אבטחה שהוצבה מול חנות המכולת בכפר חיזמא. המצלמה הוצבה מתחת לגגון החנות מהעבר השני של הכביש, ממש מול המקום שבו העמיד גנב הרכב את הרכב. בעוד שצדו הימני של הרכב נראה בבירור, צד שמאל, צד הנהג, נראה אך בקושי. ניתן בכל זאת לראות (בשעה 07:30:04 לפי שעון מצלמת האבטחה) דמות יוצאת מהרכב, מצד הנהג, כשהיא לבושה מכנסיים שחורים, בגד עליון שחור שבגבו מצד ימין למטה כיתוב לבן, ונעליים שחורות. ניתן לטעמי לשלול כי הדמות, שניתן לראותה לשניות ספורות, הגיעה מכיוון אחר. הדמות נראית נכנסת לחנות המכולת. העובדה שפתח חנות המכולת נמצא ממש סמוך למקום שבו העמיד גנב הרכב את הרכב עולה מחומר החקירה.

(2) סרטון מצלמת האבטחה בתוך החנות. נראה אדם נכנס לחנות. ניתן להתרשם בבירור כי האדם לובש מכנסיים שחורים ובגד עליון של ברדס (קפוצ'ון) אפור. צדו האחורי של הבגד שחור ובתחתיתו כיתוב לבן. צדו הקדמי העליון של הבגד אפור ובחלקו התחתון הוא שחור. האדם לובש נעליים שחורות ועוטה לראשו כובע אפור. אומר, כי הנומרטור שבצד הסרטון מצביע לכאורה כי בעת כניסת האדם לחנות השעה היא 06:29:44, אך מזכר שהוכנס לתיק מבהיר כי בדיקה העלתה שהשעון מאחר, והשעה האמיתית היתה 7:30.

(3) נגבתה הודעה מבעל המכולת שמסר כי האדם שהה בחנות זמן קצר ביותר, רכש דבק צלוטייפ בשקל, ויצא. המשיב מסר בחקירה כי אכן נכנס לחנות בחיזמא ורכש דבק סלוטייפ. מכל מקום, אין כאמור מחלוקת כי המשיב הוא האדם שנראה במצלמת האבטחה של החנות.

(4) בסרטון מצלמת האבטחה שהוצבה כאמור מול חנות המכולת, נראה המשיב יוצא מהמכולת כעבור כ-20 שניות (השעה 07:30:30), ניגש בטבעיות לרכב ומתקרב עד לדלת, ואז נרתע לאחור, פונה מיד לכיוון הנגדי ומביט לאחור. בחלוף שניות נראים השוטרים מגיעים למקום.

(5) השוטרים שהגיעו למקום בעקבות איתור הרכב על ידי חברת איתוראן, מסרו בדו"חות הפעולה, כי כשהגיעו למקום דלת הנהג של הרכב היתה פתוחה והמשיב עמד ליד הרכב. הללו תיארו את המשיב כמי שלבש מכנסיים שחורים, חולצת ברדס בצבע אפור-שחור, עטה כובע אפור, ונעל נעליים שחורות. לדברי פקד שמעון מזרחי, כשהבחין החשוד בכוח המשטרה הוא פתח במנוסה. המשיב לא שעה לקריאות האזהרה של השוטרים ולפיכך הוא נאלץ לירות באוויר כדי להרתיעו. בשלב מסוים איבד מזרחי קשר עין עם המשיב למספר רגעים, וכשהבחין בו שוב היה המשיב ללא כובע וללא חולצת הברדס. כשנתפס לאחר מרדף קצר נוסף נמצאו במקום הכובע וחולצת הברדס.

7. אסכם: אין מחלוקת על כך שגנב הרכב העמיד את הרכב בשעה 7:30 ליד פתח חנות המכולת, ותיאור הדמות שנראית יוצאת מצד הנהג של הרכב תואמת לתיאורו של המשיב (כאמור, מכנסיים שחורים, חולצה שצדה האחורי שחור והיא מתייחדת בכיתוב לבן מצד ימין למטה, ונעליים שחורות). לא נראית כל דמות אחרת עוברת ליד הרכב או ליד פתח המכולת באותה דקה. אין מחלוקת כי המשיב הוא האדם שנראה נכנס למכולת בדיוק באותו זמן, ויוצא כעבור כ-20 שניות. מיד עם צאתו מהחנות נראה המשיב ניגש באופן טבעי לדלת הנהג של הרכב שנותרה פתוחה במשך כל אותו זמן. משהבחין המשיב בשוטרים הוא התרחק מהרכב בהליכה מהירה, תוך שהוא שולח מבטים לאחור, ובהמשך פתח במנוסה, וניסה להכשיל את זיהויו על ידי השוטרים בכך שבמהלך הריצה פשט מעליו את חולצת הברדס ואת הכובע. בחקירתו לא סיפק המשיב הסבר מניח את הדעת להתנהגות זו. שוכנעתי כי על אף שהראיות הן נסיבתיות, יש במכלול הראיות הלכאוריות שפורטו לעיל ובאופן השתלבותן זו בזו כדי לקשור לכאורה את המשיב לעבירות של גניבת הרכב ושל הכניסה לישראל שלא כדין, וזאת במידה הדרושה בשלב הזיוני של מעצר עד תום ההליכים.

8. על יסוד האמור, אני קובע שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום. ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ו, 29 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.